

**To už není
APRÍL !
1999**

aneb

VELIKONOCE

TO UŽ NENÍ APRÍL!

Tak, a další výprava je za námi. Byla už definitivně jarní, prosluněná, a (jako vždy) rychle utekla. Byla úžasná, i když místy docela náročná. Nebudu ale předbíhat a začátek svého vyprávění posunu asi o týden zpět. To jsme se s Digem rozhodli, že vyrobíme pro Honzu bágly, aby měl s čím vyjet. A při té příležitosti ušijeme bágly i pro mne. Tehdy to ještě vypadalo, že pojedeme všichni – tedy 5 ks. Pracovali jsme pilně celý víkend a v neděli večer byly na světě nové Honzovy bágly, a ve středu večer bágly moje. Ve čtvrtek mi Honza e-mailem oznámil, že nepojede. Protože měl vymyslet a sestavit trasu, udělalo nám to trochu čáru přes rozpočet. Naštěstí jsme se ale na něj úplně nespolehali a ohledně noclehů rozhodli siťe všude možně. Nakonec se na nás štěstí přeci jenom usmálo a ve čtvrtek večer byl plán cesty hotov : v pátek dojedeme k Martinovi na chatu do Košátek nedaleko souvisí Byšice - Libice, v sobotu se přesuneme do Stráže pod Ralskem, kde je domluven nocleh u mého bývalého spolužáka z VŠE a v neděli nás Šimon dovede k nim na chatu, do Tanvaldu. V pondělí se přesuneme zpět do Prahy.

V pátek se na srazu scházíme 3 : Já (Markéta), Dig a Martin. Dozvídám se, že Šimon taky nepojede. Tráví prázdniny na chatě a navíc nemá kolo ve výjezduschopném stavu. Dig drží v ruce cenný papír s popisem, jak se k Šimonovi na chatu dostaneme. Šimon nás pak doprovodí na zpáteční cestě do Prahy. Takže - už jen poslední předodjezdová opatření : nandávám na svoje kolečko své nové, velmi krásné a jedinečné bágly, Martin přesejpa své věci do Šimonových báglů a Dig na to vše pečlivě a s láskou dohlíží. Snad jsme na nic nezapomněli. A pokud ano, rozhodně to nebudeme potřebovat.

Luštíte 2. stránku zprávy “To už není apríl”.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	0	538	0	0	17

Vyrazíme přesně v 16.00. Počasí nám, zdá se, přeje a dokonce i předpověď na víkend je slušná. Jedeme k Martinovi na chatu. Ven z města nás opět zkušeně vede Dig, a tak než se nadějeme mýjíme ceduli PRAHA a frčíme po silnici směrem na Brandýs nad Labem. Cestou se neděje nic výjimečného. Jedeme po rovince, povídáme si a cesta příjemně ubíhá. V jedné výšce potkáváme bandu děcek s řehlačkama a hrkačkama. Vysvětluju, že jde o tradiční velikonoční zvyk – tak jako se chodí v pondělí s pomlázkou na koledu, chodí se v pátek s řehlačkama. Martin říká, že je tu viděl i včera, když se vracel z chaty. Inu, chtějte vidět folklór 15 km za Prahou!

Obyvatelé Byšice nechápavě, až tupě přihlížejí našemu příjezdu kolem 19-té hodiny. Šplháme do kopce k benzínové pumpě, u které je restaurace, v níž hodláme povečeřet. Dáváme si místní specialitky a pozorujeme dění kolem nás. Dostatečně občerstvení se vydáváme zdolat poslední kilometry k chatě. Jedeme ve tmě a je nám fajn. Když přijíždíme k chatě, je mi skoro až líto, že už jsme na místě. Klidně bych jela ještě dál. Po přivítání Martinovými prarodiči usedáme v kuchyňce v chatě, vaříme čaj, mlsáme sušenky a rozebíráme všechno možné, než se nám pomalu začínou zavírat víčka. Dobrou noc...

Luštíte 3. stránku zprávy “To už není apríl”.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Košáľky	46.0	582	44.5	16.9	2 - 20

Ráno 3.4. sobota

Ráno mne čeká překvapení – ten pták, co nás už od zimy na Žižkově budí každý ráno svým hlasitým řevem a nadáváním, se pravděpodobně rozhodl, že nás ani řady nenechá spát a přicestoval s námi. Tedy nezbyvá, než vstát. Je 8.30 hodin. Jsme pozvaní na snídani - kakao, čaj a domácí bochánky. Po snídani dobalujeme, předvádíme, co všechno naše kola umí

a potom už jen : díky a nashledanou. Vyjždíme asi v 10.00 hod. Je krásné počasí a tak brzy odkládáme vrchní vrstvy oblečení. Vracíme se do Byšiče a odtud jedeme zkratkou. Převlékáme se do kraťasů,

Tak, tohle je úplnej konec 3. stránky tohoto díla.

Luštíte 4. stránku zprávy “To už není apríl”.

Dig se pokouší fotit, ale marně. Foťák hlásí vybité baterie.
Dává je tedy do nabíječky a jedeme dál.

Sjždíme do Kokořínského dolu. Digovi se jede „nějak špatně“.
Po několika

Tak, tohle je úplnej konec 4. stránky tohoto díla.

Luštíte 5. stránku zprávy “To už není apríl”.

kilometrech zastavuje a sundává do brzd namotaný dvoumetrový špagát. Hned se prý jede líp.

U Pokliček na chvíličku zastavujeme a užíráme něco málo mňamek ze zásob. Cesta Kokořínským dolem je příjemná, vesměs po rovince. Potkáváme první vandráky - pěšáky s ohromnými batohy. Šlapou světem, podobně jako my. Ze silnice odbočujeme na modrou značku. Cestička vede po louce. Vzápětí přeježdíme na žlutou a příjemná cestička se mění v brutální kopec. Kola do něj vlečeme vší silou.

Tak, tohle je úplnej konec 5. stránky tohoto díla.

Luštíte 6. stránku zprávy "To už není apríl".

Přijždíme do vesnice Windows (česky Okna). Martin zde chce hledat sochu Billa Gatese. To je tvůrce firmy Malý měškový. My hledáme hospodu. Když jsme jednu objevili, vyslali jsme Martina na průzkum. Vrací se a v paťkách má obrovského vlčáka. Chvilu ho honil (vlčák Martina), než jsem pochopila, že Martin to asi jako legraci nebere. Radši se vzdáváme. Oběd hodláme uskutečnit v penziónu Oáza. Mají tu sice draho, ale holt je to řady turisticky atraktivní kraj. Sedíme venku a vyhříváme se na sluníčku

s výhledem na Bezděz. Hodláme ho dobýt. Tedy já ho hodlám dobýt. Dig s Martinem zkoumají, proč nejdou dobít baterie. Na to, v čem byla chyba, se raději zeptáme přímo jich : Je to trochu nepochopitelné. Zásobník na čtyři tužkový, kus drátu a konektor. Nikde nejde udělat chyba. Pomocí rezervní žárovky jsme zjistili, že proud do nabíječky jde. Ale přesto nedobíjí. Do teď to asi nevyřešíme. Až přijedeme do Stráže p.R., tak snad bude k dispozici páječka a měřák. A už nám nesou jídlo, takže mě omluvte.

Tak, tohle je úplnej konec 6. stránky tohoto díla.

Luštíte 7. stránku zprávy “To už není apríl”.

Po dobrém obědě se nám (jako vždy) nikam nechce. Máme čas,

nikam nespěcháme. Přesto se ale po chvíli zvedneme, zaplatíme a jdem. Zelená značka nás zavedla do Lučinatého údolí. Přesunujeme se terénem, našťestí však z kopce a pak po rovině, krásnými jarními loukami po polní cestě směr Bezděz. Musím podotknout, že si to vychutnávání nechala Markéta až napotom,

Tak, tohle je úplnej konec 7. stránky tohoto díla.

Luštíte 8. stránku zprávy “To už není apríl”.

protože teď má plné pařátky řízení a oči navrch hlavy. Vyjeli jsme na silnici. Ne na dlouho. Dajeli jsme na červenou značku a jedeme pěšky. Stoupáme do vrchu a nad námi se tyčí starý hrad.

Zase kousek jedeme po silnici. Když už se skoro nedá jet dál, slézáme z kol. Chci se podívat až nahoru na hrad. Do dobrá. Dig jede se mnou a Martin ochotně čeká dole a hlídá kola. Dahoře jsme za chvíli.

Tak, tohle je úplnej konec 8. stránky tohoto díla.

Hrad je zavřenej, tak se alespoň rozhlížíme po okolí. Dení toho moc vidět (pravděpodobně za to může špatná viditelnost). Cestou dolů klopýtáme přes šufry a turisty v mokasínech a počítáme kapličky podél cesty. Je jich rovných 15. Dole zjišťuju, že mi někdo vynuloval tachometr, sebral kapesník a nové bílé rukavice. Záhada. Dobře mu tak. Otázka ale je, jestli jsem je náhodou neztratila někde cestou. Do co se dá dělat. Je mi to líto, ale musím je ozelet. Dig provádí ještě pár pokusů přijít na to, co je dobýječe, a pak už se řítíme po červené lesem dolů do Doks. Je to docela pikantní, protože všude na cestě je spousta hlubokého, jemného písku, skoro jako na pláži u moře. Nedá se v tom jet. Teda dá, ale blbě. Už se těším na silnici. Ta je až v Doksech. Odtud už je to jen kousek do Mimoně. Je taky moc hezký. Za sebou máme Bezděz a před námi se tyčí Ralsko. Musíme ho objet. Projíždíme kolem velkovýkrmny. Na poutači tam mají krávu. Dig upozorňuje, že mě už volají na večeri. Vtipný!!! Vjždíme do bývalého vojenského prostoru. Jsme sice jen na jeho okraji, ale i tak je vidět, že je opravdu ohromný. Lze tam prý chodit třeba tři dny a nenarazit na člověka. Jsou tam krásné lesy, které zůstaly zachovalé. Občas můjme podivné stavby, pozůstatky z dob nedávno minulých. Před Mimoní (Martin říká před „Mimoněm“) zastavujeme a jeme „za roh“. V lese jsou zase zbytky ostnatého plotu. S přibývajícím šerem se rozblikává automatická výstraha. Však už se taky blížíme k našemu dnešnímu cíli. Ještě projet Noviny pod Ralskem (zde to opravdu připomíná podhůří českých hor : pruhované chaloupky, nad námi se tyčí Ralsko a i krajina kolem je mírně zvlněná). Ještě posledních pár kilometrů si užíváme přírody. Za chvíli se nám zjevuje město neveliké : šedivé paneláky. Stráž pod Ralskem je menší město, má asi 4 000 obyvatel s nejmenším věkovým průměrem v okrese. Zatím je tu prý dostatek pracovních míst, s relativně velkými příjmy, ale díky tomu je taky poměrně drahý. První, co nás ve městě upoutalo, je spousta cikánů. Přesto to tu působí klidným a čistým dojmem. Ve městě Dig předává navigaci mně, ale já stejně nevím, kudy jet, takže se musím ptát pocerstných. Hledáme školu - od ní nedaleko se nachází ten správný panelák. Honza, můj spolužák z dob

Tak, tohle je úplnej konec 9. stránky tohoto díla.

Luštíte 10. stránku zprávy "To už není apríl".

studia Vysoké školy ekonomické, mě přivítal typicky: „Jé, nazdar Hroudlová. Kde máš chlapy? Já myslel, že už nepřijedete.“ A pak jen několik minut nevěřícně zíral na naše blikající stroje. Moje a Martinovo kolo se vešlo do sklepa. Digovo už ne. Takže šup s ním nahoru, do třetího patra, do komory. Bylo vybráno mimo jiné kvůli tomu, že na něm bylo potřeba udělat pár drobných oprav. Do jo, jenže se nevešlo ani do výtahu, proto ho musel Dig vyvléct až nahoru po schodech. Pak už jsme jenom vyvezli nahoru veškerou naši bagáž, hodili na sebe něco málo oblečení a pod vedením Honzy vyrazili do hospody na věču. U jídla a piva jsme semleli všechno možný, ženský, fotbal, politiku ... poměry ve Stráži a okolí, kluci zavzpomínali na svá vojenská léta strávená v Liberci a my s Honzou na léta studentská. Večer nás už pak jen čekala úspěšná oprava dobíječů baterií, teplá sprcha a postýlka. Odmítli jsme i nabídnutou videopohádku na dobrou noc. Nebyla vůbec potřeba.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Stráž p. Ral.	51	659	77.1	14.5	11 - 19

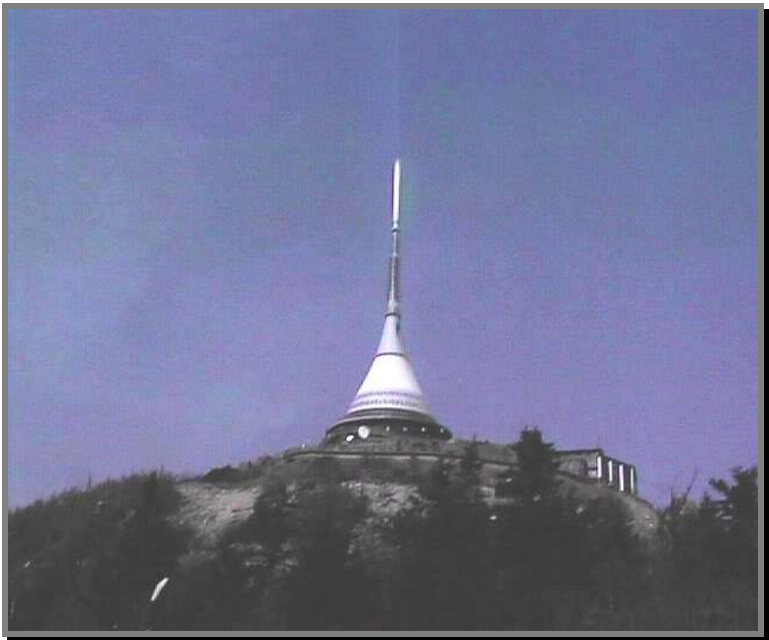
Ráno 4.4. neděle

Budíme se před devátou, vstáváme, snídáme, balíme, doplňujeme zásoby vody, konzultujeme naši dnešní trasu a potom se už jen loučíme a odjíždíme směr Ještěd. Rozhodli jsme se tuto horu zdolat. Cesta vede nejprve po rovině, ale za Dubnicí se začíná mírně zvedat. Pomaloučku se blížíme.

Tak, tohle je úplnej konec 10. stránky tohoto díla.

Ještěd (1012 m.n.m.) se mi zdá ještě vyšší než včera. Připadá mi nemožné tam vyjet. V Křížanech pod Ještědem začínáme stoupat. Martin vynuloval tachometr kvůli technickým údajům z výstupu. Myslím, že to bude stát za to. Sluníčko připaluje a my funíme vzhůru. Mám zařazený skoro ty nejtěžší převody. Televizní vysílač na Ještědu provokativně třesí nad námi.

Tak, tohle je úplnej konec 11. stránky tohoto díla.

Luštíte 12. stránku zprávy “To už není apríl”.

Za ponuré hudby Vanglise stále šlapeme do kopce. Slibuju klukům, že je na vrcholu zkouluju. Sněhem. Místo toho jsem na jedné zastávce zkoulována já.

Na Výpřeži dáváme pauzu. Je zde parkoviště pro auta a odbočka na vrchol.

Tohle je sněh

Tak, tohle je úplnej konec 12. stránky tohoto díla.

Luštíte 13. stránku zprávy "To už není apríl".

Dig poslouchá nějaké zajímavé relace na CB. Po malém posilnění se vydáváme zdolat poslední kilometry. Sklon kopce je podstatně větší, už mám zařazen ten nejtěžší převod.

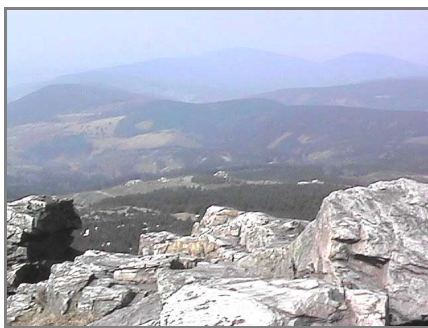

Míjí nás docela dost aut. Je to nepříjemný. Práší se a musíme se vzájemně vyhýbat. Je odsud nádherně vidět do kraje. Až neuvěřitelný, že jsme tak vysoko. Pak následuje další parkoviště a závěrečný stoupák. Z aut vylézají různí „turisté“ a šlapou taky k vrcholu. Na nohou mají městské boty a nesou si s sebou videokamery. Většinou nemluví česky. Snaží se být vtipní, řvou na nás : „Tempo, tempo“, silně mě to rozčiluje. Překážej a vůbec. Už mám taky docela dost. Konečně jsme na vrcholu. Martin do sebe sosá Jesenku a já se kochám pohledem dolů.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Jestěd	18.6	683	9.67	8.0	17

Tak, tohle je úplnej konec 13. stránky tohoto díla.

Protože se do nás brzo začíná dávat zima, a také čas docela tlačí, vydáváme se zpět dolů. Frčíme stejnou cestou na Výpřež a potom hurá dál do Liberce – furt z kopce. Úžasnej sjezd. V Liberci zastavujeme u první hospody a jdeme na oběd. Mají tu překvapivě levno a také si dáváme do nosu. Martin má chuť na svíčkovou, ale už nemají hovězí maso. Musí si vybrat něco jiného. Je z toho zklamanej. Doporučili jsme mu, aby příště přešel psa a nechal si svůj pokrm vyrobit z něj. Po obědě ještě navštívujeme opodál otevřenou cukrárnu a nakupujeme haldu mlsků a mňamek. Mezitím, co jsme

seděli v hospodě, se poněkud ochladilo. Obloha se zamračila a brozí deštěm. No a co! Jsme drsní a jen tak něco nás neodradí. *Toho silné turzení pronesla Markéta!* Průjezd Libercem vede Dig. Pak přejezdíme do Jablonce. Martina zaujala tramvajová linka spojující Liberec s Jabloncem. Dig nás straší hrůzostrašnými příběhy, jak tramvaj vykolejila někomu do zahrady a podobně. Taky nám vyhrožuje nějakým strašným stoupákem do Smržovky. Ještě zastavujeme v koloniálu na kraji Jablonce, kde kupujeme Ox Salko a hned do sebe 3 ks na posezení kopneme. Nechci to vidět. Dig si naštěstí vzpomněl na jinou cestu do Smržovky – prý není tak drastická. Začíná pršet. Schováváme se pod stříškou jakési garáže, tepleji se oblékáme a vyrážíme dál. Stoupáme do Smržovky. Odtud už je to jen kousek do Tanvaldu. Díky Salku a jeho kaloriím (já raději hovořím o kilojoulech) chytám druhý dech. Myslím, že všechny pěkně prudím svými poznámkami: „To už tam budeme? To je škoda.“ V Tanvaldu se Dig pokouší navázat spojení se Šimonem pomocí CB, ale ten zrovna asi není na příjmu. Takže se rychle zorientujeme a míříme vzhůru do Šumburku, tam, kde tušíme Šimonovic chatu. Cestou ho potkáváme. Je to náhoda. Čeká tu na nás. Jedeme pomalu za ním. Cesta se zvedá a v dáli jsou vidět hřebeny Jizerských hor. Je tam ještě sníh, ačkoliv v údolí už je jaro. Kvetou tu kytky a po sněhu ani památky. Cítím se tedy strašně bezky. Přijíždíme na chatu, kde jsme vřele uvítáni celou rodinou a ubytováni. Chatu mají tedy opravdu pěknou. Odkládáme zavazadla a na chvíli i naše těla a já loulím malinkou procházku po okolí. Šimon nás zavedl na nedalekou skálu s výhledem na Tanvald. Pofukuje větřík, pozorujem zapadající slunce, kopečky a chaloupky a je mi tak nějak všelijak. A nechce se mi zítřa domů. To asi nikomu. Po příchodu na chatu Šimon rozdělavá oheň. Nedatří se, dřevo je poměrně čerstvé a navíc začíná pršet. Jsou zde pro nás připraveny k opečení buřty. Nakonec se oheň podařilo rozfoukat a já musím Šimonovi prokazovat různé drobné službičky jako třeba naříznoit buřt, podat chleba, a podobně. Jako protislužba mi potom bude možná dovoleno použít jejich koupelnu s teplou vodou. Oheň pomalu dohořívá

Luštíte 16. stránku zprávy “To už není apríl”.

a i my se jdem uložit ke spánku. Zítra nás čeká náročný den – návrat do Prahy.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Č.Šumburk	56.5	725	66.0	15	8 - 21

Ráno 5.4. pondělí

Budíme se docela brzo. Podle dohody i brzo vstáváme. Kluci bohužel ani jeden nezapomněli, že je velikonoční pondělí a řádně mě vyšupali. Musím podotknout, že anténou od vysílačky jsem ještě nedostala. Stejně ty vajíčka, který si tím vykoledovali, taky nebyly pravý. Byly čokoládový. Takže, to jen aby se nezapomnělo na tradici, a pak rychle sbalit saky paky a posnídat připravené kakao, rohlíčky, máslo a mazanec. Dáváme si každý, co chceme. Po snídani vyrážíme. Ovšem bez Šimona. Má k tomu své, jistě pádné, důvody. Loučíme se.

Tak, tohle je úplnej konec 16. stránky tohoto díla.

Luštíte 17. stránku zprávy "To už není apríl".

Čeká nás pěkných 130 km do Prahy. Předpověďovaná změna počasí se zatím nekoná, je moc hezky, docela teplo na to, že je 9.00 hod. Na sjezd dolů se ale ještě oblékáme. Do Tanvaldu je to sice z kopce, ale pak zase do kopce a tak to jde pořád dokola. Kousek vyjedeme, pak to sjedeme dolů a zase znova. Ty kopce jsou snad nekonečný.

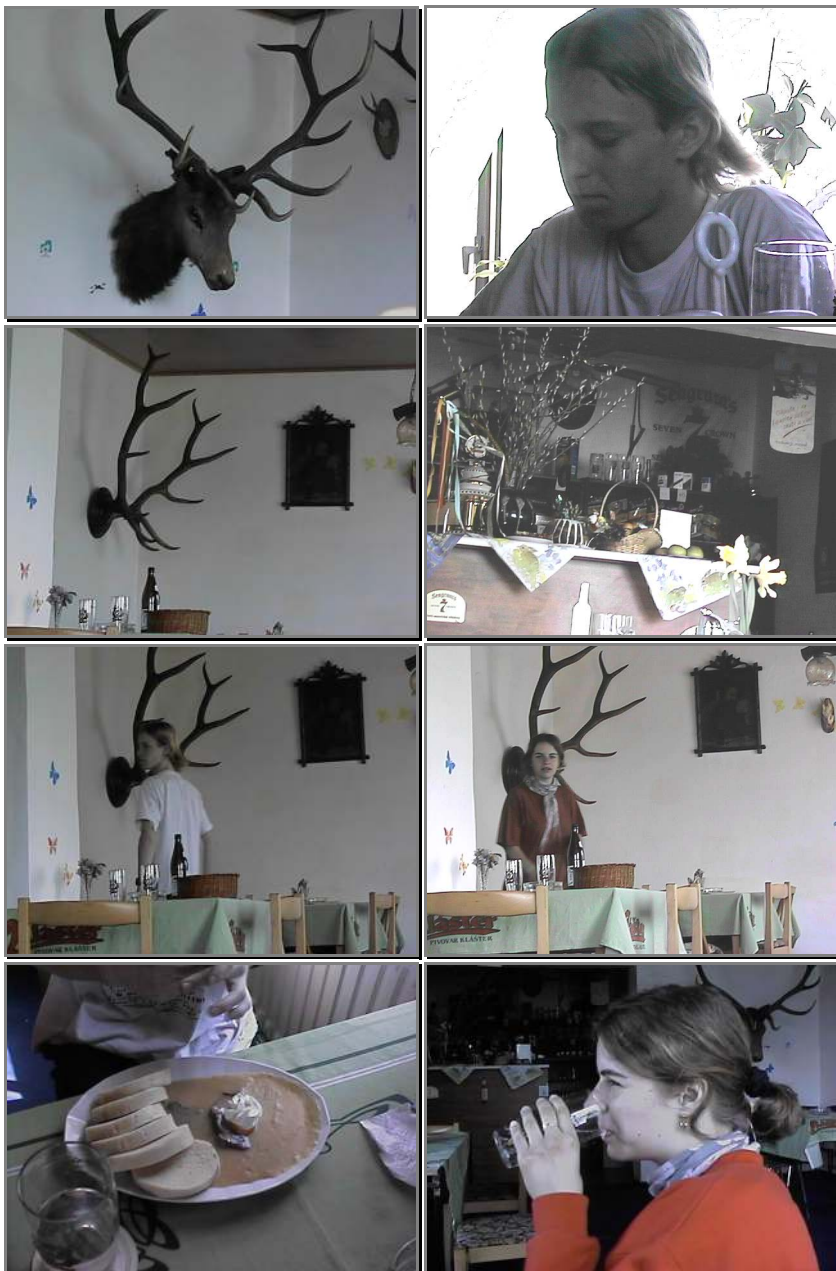

Kilometry přibývají pomalu. Jedeme do Železného Brodu a odtud zase do kopce. Martin zodpovědně posílá pomocí mobilu zprávy rodičům domů. Pak se řítíme z nějakého padáku a najednou jsme v Semilech. „Sem jsme ale vůbec nechtěli“, říká Dig a bezradně prohlíží mapu. Nechápeme to, nemohli jsme špatně odbočit, nebylo kde. Nezbyvá než změnit plány. Cesta se malíčko protáhne. Jsme však odhodlaní to vydržet a dojet. Jedeme nejprve do Chuchelny a odtamtud už je to opravdu víceméně z kopce. I tady měl Martin trochu potíže se psem. Šlo o to, že ze statku, který jsme míjeli, vyšel pomalu a důstojně statný vlčák. My jsme se, vlivem kopce, pohybovali pomalu. Pes nás zcela volně došel a začal nám zvenku oluxovávat bágly. Nepochybně šlo o Celní kontrolu. Martin vypadal, že se chystá nabrat první kosmickou rychlost. Ale neudělal to. Podíval se na psa, potom na mě a když viděl, že mě činnost psa nevyvádí z klidu, pokračoval trochu napjatě dál. Pes se zastavil, chvíli za náma koukal a pak se vrátil do statku. Ujždíme na hlavní silnici a definitivně opouštíme kopce Jizerských hor. Uháníme směr Jičín. Poblíž Kněževse zastavujeme v hospůdce na oběd. Martin si dává konečně svíčkovou se šesti a my s Digem kuřecí řízek. Kluci si pak ještě přidávají a já to zakončuju zmrzlinovým pohárem. Dig se

Tak, tohle je úplnej konec 17. stránky tohoto díla.

Luštíte 18. stránku zprávy “To už není apríl”.

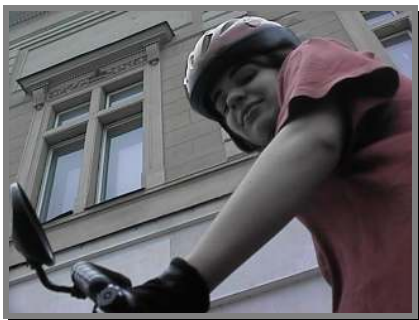
pokouší o různá vtipná foto, no posudíte sami. Ani ne tak vtipná, jako dokumentární.

Tak, tohle je úplnej konec 18. stránky tohoto díla.

Pak platíme a zas šlapem do pedálů. Jedeme kolem Kbelnice do Jičína. Jičínu však dáváme brzo sbohem a míříme do Poděbrad. Kluci jedou vepředu, ujíždí mi a já je pořád nemůžu dohnat. Pouští mne proto mezi sebe a pak jedu jako první já. To už je lepší. Fouká docela silný vítr z boku. Takhle to bude až do Poděbrad. Pak bude foukat proti nám. V Poděbradech jsme v 17.00 hodin. Máme najeto 102 km a domů je to necelých 50. Dáváme maličkou pauzu,

Luštíte 20. stránku zprávy "To už není apríl".

tak akorát na WC a pak pospícháme domů.

Martin volá rodičům. Začíná pršet, zastavujeme proto a oblékáme se. Moje teorie o tom, že když prší, nefouká vítr, se zhroutila. Na 114-tém kilometru se mi zastavil tachometr. Asi prý, že už to pro dnešek stačilo. A tak jedu bez ukazatele rychlosti. Navíc si nemůžu odečítat, kolik km ještě zbývá. Za Kerskem zastavujeme v autobusové zastávce. Vyzunkli jsme si každý svoje Salko. Pěkně mě už bolí nohy a taky ... nevím jak si sednout. Do Prahy zbývá nějakých 30 km. Přestává pršet. Jedu stále vepředu. Začíná ale vát silnej protivítr. Dig mne předjížděl a ujímá se vedení. Nějak mu už ale nestačím. Vyhýbáme se loužím – zde přšelo asi opravdu hodně. Já a Martin máme překonanej svůj osobní rekord denní kilometráže. Jsem upřímně docela ráda, když míváme ceduli PRAHA. Pak už jen projedeme Černý Most, kolem rybníku do Kyjí a na Žižkov. Jedu už opravdu z posledních sil. Dokonce i jakýsi kondiční běžec mne do kopce předbíhá. To už asi jedu opravdu hodně pomalu. Ještě poslední telefonát Martinovým rodičům a pak přes Hrdlořezy a Spojovací až na Pražáčku. Je 20.30. To, co ukazuje tachometr, opravdu netřeba komentovat. To opravdu nebyl apríl.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Praha	53	847	148.5	17.0	8 - 21

Celková technická data:

Účast: 3 jedoucí

Oficiálně přiznaná kilometráž: 336 km

Maximální dosažená rychlost: 56.5

Příští akce: „Zapšklá“

Markéta

Tak, tohle je úplnej konec 20. stránky tohoto díla.

Luštíte 21. stránku zprávy “To už není apríl”.

© Hell's Tour+ 1999
„D“ & „Ma“
Neprodejné

Tak, tohle je úplnej konec 21. stránky tohoto díla.